

بسیاری از داروهای مورد استفاده بدون نسخه از جمله داروی ضد سرفه، سرماخوردگی، و ... باعث گیجی ناخواسته می‌شوند که ممکن است رانندگی را با مشکل روبه‌رو کند.

«روسی»
اکران شد

فیلم سینمایی پربازگرم «روسی» روز گذشته اکران خود را آغاز کرد. امیرحسین ثقفی که پیش از این «همه چیز برای فروش»، «مردی که اسب شد» و «هرگ کسب و کار من است» را ساخته بود، اسفند ۹۶ فیلمبرداری «روسی» را به پایان رساند. «روسی» فیلمی عاشقانه است که به تراژدی ختم می‌شود. امیر آقایی، طناز طباطبایی، صابر ابر، محمود نظرعلیان، حسین مسلمی، بهمن صادق حسینی و میلاد کی مرام بازیگران این فیلم‌اند.

پرفروش‌ترین فیلم‌های هفته

۵۶۹,۰۵۹,۰۰۰

ایده اصلی
کارگردان و تهیه‌کننده: زینا موگویی، ژانر: اجتماعی
بازیگران: بهرام رادان، مریلا زارعی، هانیه توسلی، پژمان جمشیدی، مهرداد صدیقیان و شهناز نوشیروانی
«ایده اصلی» که در نخستین هفته از اکران خود توانسته بود با ۷۰۰,۲۴۴,۰۰۰ فروش، صدر جدول را تصاحب کند، در این هفته هم رتبه نخست را حفظ کرد. مجموع فروش این فیلم پس از دو هفته اکران به عدد ۱,۳۱۵,۴۲۷,۰۰۰ رسیده است. خلاصه «ایده اصلی» از این قرار است: «ایران و اسپانیا برای راهاندازی یک پروژه بزرگ در جزیره هندورابی در جنوب ایران به توافق رسیده‌اند؛ شرکت‌ها و افراد بسیاری به طمع برنده‌شدن در این مناقصه شرکت کرده‌اند و...»

۴۶۳,۹۱۹,۰۰۰

تگزاس ۲
کارگردان: مسعود اطیابی، تهیه‌کننده: ابراهیم عامریان، ژانر: کمدی
بازیگران: مهدی هاشمی، سام درخشانی، پژمان جمشیدی، ژاله صامتی، گلریلا پتری، بهرنگ علوی، رضاناچی، امید روحانی، آدریانو تولوزا، سهیل قنادان، تی آگومتوس و نادر سلیمانی
«تگزاس ۲» پس از ۱۸ هفته اکران همچنان در جمع پرفروش‌ها قرار دارد. این فیلم با اکران در ۷۶ سینما توانست ۴۶۳,۹۱۹,۰۰۰ فروش داشته باشد. «هیچ وقت به ایرانی رو تهدید نکن؛ علی الخصوص تو تهران.» این جمله‌ای است که سازندگان «تگزاس ۲» درباره فیلمشان نوشته‌اند؛ فیلمی که در مجموع ۲۴,۲۱۱,۴۶۸,۰۰۰ فروش داشته است.

۴۳۰,۳۵۳,۰۰۰

ایکس لارج
کارگردان: محسن توکلی، تهیه‌کننده: محمدحسین فرح‌بخش، ژانر: کمدی
بازیگران: اکبر عبدی، محمدرضا شریفی‌نیا، سحر قریشی، میرطاهر مظلومی، یوسف تیموری، علی صادقی، رضا ناجی، علیرضا قادری، محمد رضا رهبری، هاوار قاسمی، احمد ایراندوست، مختار سائقی، سحر نظام‌دوست، اکبر اصفهانی، سپیده مرادی پور و با حضور بهار رهنا
«ایکس لارج» مثل هفته پیش در رده سوم قرار گرفته است. فیلم توکلی و فرح‌بخش در نخستین هفته از اکران خود در ۸۱ سینما توانسته بود ۴۳۰,۳۵۳,۰۰۰ فروش داشته باشد. «ایکس لارج» داستان سه جوان امروزی را روایت می‌کند که بعد از رهایی از زندان و در مسیر تحقق رویاهایشان، با اتفاقاتی غیرمنتظره روبه‌رو می‌شوند.

۴۰۹,۲۴۰,۰۰۰

قسم
کارگردان: محسن تنابنده، تهیه‌کننده: گان: الهام غفوری و جلیل شعبانی، ژانر: اجتماعی
بازیگران: مهناز افشار، سعید آقاخانی، مهران احمدی و حسن پورشیرازی
«قسم» توانست در سومین هفته از اکران به جمع ۶ فیلم پرفروش هفته راه پیدا کند و «سرخپوست» را از این جدول خارج کند. این فیلم هفته پیش ۳۸۹,۵۳۹,۰۰۰ فروخت. در خلاصه فیلم «قسم» آمده است: «به جان نیاز، قصاص بخوای بچه رو میگیرم طلاق میدم جان به دونه دختر مونو قسم خوردم که بدونی اینکارو میکنم به جان نیاز...»

۴۰۵,۸۰۲,۰۰۰

شبی که ماه کامل شد
کارگردان: نرگس آبیاری، تهیه‌کننده: محمدحسین قاسمی، ژانر: اجتماعی
بازیگران: الناز شاکردوست، هوتن شکیبا، فرشته صدر عرفایی، پدram شریفی، امین میری، بانسیال شومون با حضور شبنم مقدمی و فرید سجادی حسینی و با معرفی آرمن رحیمیان
«شبی که ماه کامل شد» یک رتبه در جدول فروش سقوط کرده است. این فیلم پس از ۱۱ هفته اکران در مجموع فروشی معادل ۱۷,۵۱۳,۵۷۱,۰۰۰ داشته است. فیلم نرگس آبیاری روایت دختر جوانی از مناطق جنوب شهر تهران است که درگیر عشق جوانی شهرستانی می‌شود و این در حالی است که دختر به دلایلی مجبور به مهاجرت از ایران است که در این مسیر برادرش با او همراه می‌شود، اما در میانه راه اتفاقاتی برای آنها رقم می‌خورد.

۳۹۷,۱۹۹,۰۰۰

قصر شیرین
کارگردان و تهیه‌کننده: سیدرضا میرکریمی، ژانر: اجتماعی
بازیگران: حامد بهداد، محمد عسکری، ژیلای شاهی، اکبر آئین، آزاده نوبهار، محمد اشکان فر، یونان تدرین، نبوشا علیپور، بابک لطفی و خواجه پاشا
«قصر شیرین» چهارمین هفته از اکران خود را با ۳۹۷,۱۹۹,۰۰۰ فروش سپری کرد. این فیلم هفته گذشته در رتبه پنجم جدول قرار داشت. فیلم میرکریمی در کل ۲,۳۱۹,۰۹۸,۰۰۰ فروش داشته است. در «قصر شیرین» جلال مرادی ۴۲ ساله در طی تصادفی خانوادگی را به قتل می‌رساند، اما تصادف در دادگاه غیر عمد شناخته می‌شود، او پس از گذراندن دوران زندان، همسر و فرزندانش را ترک کرده و به شهری دیگر می‌رود. پس از دو سال به شهرش بازمی‌گردد، در نزاع چهار مرگ مغزی شده است.

نظارت دولت‌ها روی تولیدات آثار هنری و عرضه و پخش آن بر مبنای رعایت حق کپی‌رایت است، نه نظارت محتوایی. محتوا را به رسانه‌ها و مدارس و کلیساها واگذار کرده‌اند و نظارت دولتی، نظارت بر کپی‌رایت است که این اثر متعلق به فرد است یا نه؛ که اگر نباشد جرایمی برای آن در نظر می‌گیرند. اگر کسی که به راحتی می‌نشیند و شعری را به فردی دیگر نسبت می‌دهد، ذره‌ای ترس در دلش وجود داشت که ممکن است سراغ او بروند و بگویند این نوشته را بی‌جهت به فرد دیگری نسبت داده‌اید، خب او به خودش تکالیفی داد و دنبال منابع می‌گشت. وقتی موضوع کپی‌رایت اصلاً به عنوان فرهنگ نیست و در جامعه ما وجود ندارد، به راحتی انتسابات صورت می‌گیرد و طرف اصلاً هم احساس درد نمی‌کند. مگر ما در پایان نامه‌های دانشجویان می‌شاهد نسبت دادن چیزهای غلط به یکدیگر نیستیم؟ وقتی چیزی رایج شد، پیش‌افتاده و معمولی می‌شود. اما وقتی طرف بفهمد که کپی‌برداری جلودار قلمی است و چیزی که تولید می‌کند برایش مسئولیت می‌آورد، ماجرا متفاوت است.

به حضور سلبریتی‌ها در این عرصه بپردازیم. این حضور، الزامی می‌تواند یک حضور ناشایست تلقی شود یا این که می‌توانیم بگوییم خوب است و برایش اما و اگر تعریف کنیم؟

برای جامعه ما ناشایست تلقی می‌شود. چون این جامعه به مقداری جانشینی هدایت و مدیریت نیاز دارد. اگر جامعه فرهیخته‌ای داشتیم که از نظر تشخیص موازین هنری بالا بود، می‌توانیم اشکالی نداریم؛ بازاری است که در آن متاع خود را عرضه می‌کنند و فروشی هم ندارند. اما خب، جاذبه یک بازیگر که باعث می‌شود کتاب او به فروش برسد، در چنین جامعه‌ای قطعاً به خاطر خود طرف نیست. دلیلش آن حس خوبی است که به دلیل بازیگری فرد داشته است. به خاطر شرایط ویژه‌ای که جامعه ما دارد، انتشار این آثار از سوی این افراد فعلاً آسیب است و باید مدیریت شود. اما در آینده تضمین نمی‌کنیم؛ جامعه‌ای که آزاد باشد و سطح فرهنگ آن بالا باشد، چنین اتفاق‌هایی کمتر در آن می‌افتد که بازیگران بخواهند مجموعه شعرهایشان را چاپ کنند. به قول میر شکاک «در جامعه ما هر کی خوشگل است، درباره فلسفه هم اظهار نظر می‌کند.» این اتفاق در جامعه ما رایج است و چهره‌ها درباره سیاست هم نظر می‌دهند که بخشی از آن به خاطر ذوق زدگی صفحات مجازی است که همه در هر موضوعی می‌خواهند اظهار نظر کنند. اما خب، پاک کردن در فکش هنرهای دیگر، مثلاً بازیگری که دوست دارد

بخواند یا فوئبالیستی که دوست دارد کتاب چاپ کند، همه اینها آسیب‌رساننده است. یک سری از هنرمندان فالوور میلیونی دارند، ما هیچ مجله‌ای نداریم که یک میلیون تیراژ داشته باشد. به اعتقاد من هر صفحه اینستاگرامی یا کانال تلگرامی مجله‌ای معتبر است. اگر ما اهمیت این صفحه‌ها را به اندازه آن مجله بدانیم، در به کار بردن جملات دقت بیشتری می‌کنیم.

این وسط چقدر می‌توانیم ناشران را مقصر بدانیم؟ آنها در حال حاضر به طور جدی با بحران کاغذ دست و پنجه نرم می‌کنند. اما در این مواقع به راحتی وبدون فیلترهای معمول دست به انتشار کتاب می‌زنند.

ناشران هم مقصرند و هم مقصر نیستند. مقصر نیستند چون فضای اقتصادی جامعه به حدی به هم ریخته است که وقتی موضوع کپی‌رایت اصلاً در جامعه ما وجود ندارد، به راحتی انتسابات صورت می‌گیرد و طرف اصلاً هم احساس درد نمی‌کند. فکر می‌کنم تجارت مهم‌ترین مدیر داخلی تولید فرآورده‌های فرهنگی-هنری است.

ریخته است که ناشر جز از این طریق نمی‌تواند امرار معاش کند؛ سودش را از انتشار این آثار درمی‌آورد. از طرفی هم باعث تاسف است که ناشران ما به جای آن که به فکر ارتقای هنر و فرهنگ باشند، مثل شرکت‌های موسیقی به فکر تجارت‌اند و فکر می‌کنم تجارت مهم‌ترین مدیر داخلی تولید فرآورده‌های فرهنگی-هنری است. تجارت شرکت‌هایی که نوعی مصنوعیت سیاسی-امنیتی هم دارند.

آقای آقایی! برای سوال آخر می‌خواهم نظر شما را درباره وضع ترانه‌های فعلی بدانم. خیلی می‌بینم که گفته می‌شود ترانه‌ها به سمت ابتذال کشیده شده است. این ابتدالی که می‌گویند اگر با سال‌ها و دهه‌های پیش مقایسه کنیم، به چه نتایجی می‌رسیم؟

ابتدالی که می‌گویید، منظور مستهجن نیست. مستهجن ترانه‌هایی است که خارج از قوانین جمهوری اسلامی در حال انتشار در شبکه‌های اجتماعی یا موسیقی زیرزمینی است که رسماً با رکاکت لفظ و فحاشی جنسی توأم است. اما آن چه در جواب این ابتذال برای پرکردن خلأ و خفه کردن صداها دارد تولید می‌شود، چیزی است به نام هنر مبتذل. مبتذل به

